

**UNESCO Egyezmény a Szellemi
Kulturális Örökség Megőrzéséről**

Egyezmény a Szellemi Kulturális Örökség Megőrzéséről

Előszó

George Bernard Shaw ajánlása: „Ne várj a kedvező alkalomra! Teremtsd meg!” akár mottója lehetne annak a tettek is szülő gondolkodási folyamatnak, amely a XX. század 70-es éveiben indult, párhuzamosan a rohamosan teret nyerő globalizáció jelenségével, s amelynek első, látványos eredménye a világ épített és természeti örökségének védelmére 1972-ben született UNESCO egyezmény. A világ rádöbbsent, hogy a kulturális és természeti örökséget óvni kell, különben évszázadok – évezredek kincsei tűnnek el örökre. Hamarosan nyilvánvalóvá vált viszont, hogy a védelemre szoruló kulturális kincsek köre a kézzel tapinthatónál jóval tágabb: a „Világörökség” helyszínek, feltárások, műemlékek, természet-alkotta csodák csupán egyfajta váz, amelyet élettől az emberi szellem tölt meg. Ugyanakkor a fogalmilag nehezen elkülöníthető „szellemi örökség” létjogosultságát csupán az utóbbi időben kezdték elismerni. Szakértők serege dolgozott világszerte azon a tervezeten, amit az UNESCO legmagasabb fóruma, az Általános Konferencia 32. ülészakán, 2003 októberében elfogadott: ez a *Szellemi Kulturális Örökség Megőrzéséről* szóló Egyezmény.

Az egyezményt az UNESCO főigazgatója 2004 tavaszán, ratifikálásra megküldte a szervezet tagállamainak. Magyarország csatlakozásának előkészítése, a szakmai illetékesség miatt, a kulturális tárcához, nevesítve a Közművelődési Főosztályhoz került.

A jogszabályokból következő államigazgatási feladatok elvégzése mellett széleskörű társadalmi egyeztető megbeszéléseket folytattunk neves antropológusokkal, etnográfusokkal, közkulturális intézmények, civil szervezetek képviselőivel a

konvenció szakmai tartalmának értelmezéséről, a magyar-orosz adaptáció lehetőségeiről, a ratifikálást követő állami feladatok számbavételéről. A szakértői kör a konvencióhoz való csatlakozásunkat támogatta.

A kulturális tárca államtitkári, majd miniszteri értekezletének jóváhagyását követően a magyar csatlakozási javaslatra vonatkozó közös – kulturális tárca, Igazságügyi Minisztérium és Külügyminisztérium – előterjesztés 2006 januárjában Közigazgatási Államtitkári Értekezlet, majd Kormányülés napirendjén szerepelt. Megvitatta és elfogadta az Országgyűlés Külügyi Bizottsága, majd február 6-án a Parlament is.

Először a Magyar Közlönyben, majd a Kulturális Közlöny 2006. április 7-ei, L. évfolyam, 6. számában jelent meg a 2006. évi XXXVIII. törvény a szellemi kulturális örökség megőrzéséről szóló, Párizsban, 2003. október 17. napján elfogadott UNESCO egyezmény kihirdetéséről.

A Szellemi Kulturális Örökség Egyezmény magyar ratifikációs okiratát március 16-án adták át a párizsi UNESCO Központ Titkársága illetékeseinek. Hazánk másnap már szerepelt az UNESCO honlapján. Ezzel Magyarország harminckilencedik-ként szerzett jogot arra, hogy 2006. június 26–29-én, Párizsban jelen legyen a részes államok első közgyűlésén.

Az egyezmény (valamennyi UNESCO konvencióhoz hasonlóan) a harmincadik csatlakozó okmány párizsi letétbe helyezése után három hónappal, 2006. április 20-án lépett hatályba.

A konvencióhoz 2006 őszéig nem kevesebb, mint 74 állam csatlakozott. A 21 európai ország sorában hazánk 11-ként társult, és 6-ként ratifikálta a konvenciót, törvényben rögzítve, amelynek szövegét a jelen kiadvány tartalmazza.

Am egy-egy törvény pusztán keret, a Shaw-i megteremtett

Egyezmény a Szellemi Kulturális Örökség Megőrzéséről

kedvező alkalom. Annyit ér, amennyire élni tudunk vele, annyit megvalósítunk belőle. A szellemi kulturális örökség megőrzése érdekében született jogszabály lehetőséget teremt arra, hogy Magyarország a magyar kultúrát – nem megfelelően a hazai kisebbségek kultúrájáról – nemcsak határain belül, hanem határain túl is értékéhez és fontosságához méltó nemzetközi elismerésben és védelemben részesítse.

A szellemi kulturális örökség megőrzése átfogó – nemzeti és nemzetközi – kooperációt feltételez, amely intézmények, szakemberek, civil szervezetek lehető legszélesebb körét öleli fel.

Lássuk, ebből mi a mi dolgunk nemzeti szinten! A „védelem” a szellemi kulturális örökség fennmaradását célzó intézkedéseket jelenti, beleértve az ilyen örökség különféle vonatkozásainak kijelölését, felgyűjtését, dokumentálását, kutatását, megőrzését, támogatását, megerősítését, terjesztését, különösen a hazai oktatás és közművelődés segítségével. A megóvásra való kijelölése céljából minden állam rendszeresen frissített listát állít össze a területén fellelhető szellemi kulturális örökségről. A feladat ellátása felkészült szakembereket foglalkoztató intézményhálózat és széles társadalmi összefogás nélkül nyilvánvalóan lehetetlen – ezen túl minden államnak törekednie kell arra, hogy a lehető legszélesebb körben biztosítsa a szellemi kulturális örökséget létrehozó, megtartó és átörökítő csoportok és bizonyos esetekben egyének részvételét és aktív közreműködését is.

Az UNESCO-n belül létrehozott speciális kormányközi bizottság a nemzeti listák ismeretében veszi számba a szellemi kulturális örökség részét képező azon értékeket, amelyek – a nemzeti védelmen túl – nemzetközi védelmet igényelnek. Ezek megőrzéséhez anyagi és szakmai támogatást nyújt. Az emberi-

ség szellemi kulturális örökségét reprezentáló listára jó eséllyel pályázhatunk majd a Magyarország területén létező népi mesteriségekkel, szokásokkal, előadóművészetekkel (néptánc, népzene, mesemondás, éneklés stb.), továbbá az örökségvédelem terén szerzett európai szintű gyakorlatunkat, hagyományőrző programjainkat, projektjeinket a nemzetközi referenciaként szolgáló, úgynevezett „best practice” katalógusba nevezhetjük, s így ezeknek nemzetközi hírnevet szerezhethetünk.

A közös hagyományok, népszokások, és a szellemi kulturális örökség más elemei különös jelentőséggel bírnak a határon túli magyarok szempontjából: egyrészt, a sok esetben máig eleven működő közösségi kultúrájuk nagyban hozzájárul identitásuk megőrzéséhez, másrészt éppen ezek a hagyományok és szokások azok, amelyek eltűnőben vannak, az elvándorlás és asszimiláció következtében egyre inkább elmosódnak, s amelyek megőrzése nehezen megoldható. Szomszédaink közül két ország már ratifikálta, egy pedig elfogadta az egyezményt, így várhatóan kiterebélyesedhet a bilaterális, illetve a több országra kiterjedő regionális programok, a közösen benyújtott pályázatok, a határon átnyúló kezdeményezések, a nemzetközi összefogás köre, egy-egy adott kulturális érték védelmében.

2006 novemberében, Algírban került sor a kormányközi bizottság első ülésére, ahol az egyezmény végrehajtási rendelkezései, a világlistára való felkerülés kritériumai, a nemzetközi tanácsadó testület összetétele voltak napirenden, és adtak első, erőteljes, sürgető lökést a nemzeti és nemzetközi testületeknek az összehangolt munka megkezdésére.

E rövid bevezető végére Koïchiro Matsuura, az UNESCO főigazgatójának szavait ajánlom: “I am confident that if we maintain our intensive pace of work, we will certainly be ready

Egyezmény a Szellemi Kulturális Örökség Megőrzéséről

to proceed in the Autumn of 2008 with the first inscriptions on the Representative List of Intangible Cultural Heritage.” – Meg vagyok győződve arról, hogy, ha intenzív munkatempónkat fenntartjuk, 2008 őszére elkészülünk a szellemi kulturális örökség reprezentatív listájának első kiírásával.

Úgy legyen! Tegyük hozzá mi, magyarok is a részünket!

*Kovácsné Bíró Ágnes
főosztályvezető-helyettes
Oktatási és Kulturális Minisztérium
Közművelődési Főosztálya*

Preface

“Don’t wait for the right opportunity: create it.” This exhortation by George Bernard Shaw might be taken to summarize a thinking process that began and had its first fruits in the early 1970s, in response to the agile and expeditious spread of globalization. The realization that the world’s cultural and natural wonders are seriously endangered resulted in concerted action, leading to the adoption by UNESCO in 1972 of the Convention for the Protection of the World’s Cultural and Natural Heritage. That was a milestone on a long and winding road; but it soon became obvious that the range of endangered treasures is far broader than the tangible beauties of what has come down to us. The locales of the world’s cultural heritage and/or the scenes of Mother Nature’s marvels are just the skeleton, a frame, or shell. They come alive only if they are fulfilled by the human spirit.

Joint efforts by many parties—experts as well as politicians, civil bodies and institutes, folk art enthusiasts and town-life researchers, linguists and musicologists, ethnographers, hundreds of devotees—resulted in a proposal which was adopted by the General Conference of UNESCO in Paris in October 2003. This was the *Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage*.

In the spring of 2004, the Convention was sent out to all the member states, by the Director-General of UNESCO, for ratification. The arrangements of accession were—by competence—assigned to the cultural ministry, more precisely to the Department of Community Culture.

Besides of the necessary steps of state administration, a

Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

broad public reconciliation was executed with brain trust of anthropologists, ethnographers, representatives of cultural and civilian bodies about the interpretation of the convention's professional content, its adaptation to Hungary and the scope of state duties following the ratification. The approval of different state administrative bodies, the proposal of accession to the Convention, presented by the cultural ministry, the Ministry of Justice and the Ministry for Foreign Affairs, was finally discussed and adopted by the Hungarian Parliament, on the 6th February, 2006.

The 2006, *XXXVIII Law on the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage* was first published in the Cultural Bulletin on the 7th April 2006, on the enactment of the UNESCO convention that was approved in Paris, on the 17th October 2003 (see the official text in English and Hungarian below).

The record of the Hungarian ratification was presented at the UNESCO Secretariat in Paris on the 16th March 2006, so Hungary—as 39th state—was entitled to be present at the first general assembly of the partner states which was held in Paris, on the 26th–29th June, 2006.

The Convention—as all other UNESCO agreements—came into effect on the 20th April 2006, after three months following the deposit of the 30th acceding warrant in Paris.

By the end of 2006 at least 74 states, 21 of them European, had associated themselves with the declaration.

Any declaration, convention or law, however, is just a frame, the “right opportunity created” that G. B. Shaw referred to. It is worth as much as you put it into practice, as much as you can capitalize on it. The new law represents, first and foremost, the possibility for state agencies to become aware of the intangible

cultural heritage of their national majority as well as their national minorities by inventorying it. When this enormous task is done—or rather, when it has been started (it could never be completely and comprehensively done, as the intangible cultural heritage may and will change with the times)—another possibility will emerge: that of making these treasures known within and beyond our borders, securing well-grounded international attention and efficacious protection, in keeping with their importance and values.

Since the intangible cultural heritage—fully described below, so there is no need to state here the very carefully formulated categories and criteria—belongs on the first level to the nations, as one of the most significant elements in and instruments of their national identity, state agencies have the responsibility of making the appropriate arrangements—from collecting through research to documentation and promotion—, also involving the relevant originator communities. The inventory of the intangible cultural heritage made by the state agencies is to form the basis of selection on the second level, where certain elements of the national heritage are included in a representative list of the intangible cultural heritage of humanity, or are registered as “best practice” for the benefit of many.

We all have something—indeed, quite a lot!—to share, but also quite a lot to learn from each other. Another kind of opportunity—in fact the only opportunity if we really wish to derive the best from the declaration—is that of establishing, deepening and expanding modes of teamwork, because safeguarding the heritage also needs the broadest co-operation nation-, region- and world-wide.

Regional international co-operation has a special importance,

Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

as the boundaries of certain cultural phenomena do not necessarily coincide with state borders. The intangible cultural heritages of national minorities tend to extend beyond a given state, being often the last watchtowers of the cultural identity of the ethnic communities, and in grave danger of assimilation. Broad co-operation by neighbouring countries that share this problem is not just highly beneficial for any majority and minority, but obviously the only way to safeguard the multicultural richness of humanity in the different countries, regions and continents—in fact, in the human world.

We all are aware that the first step is to recognize something which is strange or different. Getting to know means to understand, understanding means to tolerate, tolerating means to accept, accepting means to love, loving means to safeguard, safeguarding means to promote—and all these steps lead us from the scene of conflicts to the long-desired world of peace.

In the autumn of 2006, in Algiers, the intergovernmental committee for the safeguarding of the intangible cultural heritage had its first regular meeting, at which the agenda included executive measures, criteria for inclusion in the representative world list, and accreditation of the advisory organizations. The committee worked hard. It is to be hoped that the results of its meeting, alongside the permanent efforts of the UNESCO secretariat, provide good, strong ammunition for the national institutes and other bodies, communities, experts and even lay individuals to start the magnificent work of safeguarding the intangible cultural heritages before they fade away or are lost for ever—for them, for us, for our children, for humanity...

We might close this short introduction with a quotation from *Koïchiro Matsuura*, Director-General of UNESCO: “I am confid-

ent that if we maintain our intensive pace of work, we will certainly be ready to proceed in the autumn of 2008 with the first inscriptions on the Representative List of Intangible Cultural Heritage." Amen to that! And may all states, nations, cultures, communities and individuals make their contribution.

Mrs. Ágnes Kovács Bíró
Deputy-Head of Department of Community Culture
Hungarian Ministry of Education and Culture

Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

2006. évi XXXVIII. törvény

**a szellemi kulturális örökség megőrzéséről szóló, Párizsban,
2003. év október hó 17. napján elfogadott
UNESCO Egyezmény kihirdetéséről**

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a szellemi örökség megőrzéséről szóló, Párizsban, 2003. év október hó 17. napján elfogadott UNESCO Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.
2. § Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.
3. § Az Egyezmény hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

**Convention for the safeguarding of
the intangible cultural heritage**

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization hereinafter referred to as UNESCO, meeting in Paris, from 29 September to 17 October 2003, at its 32nd session,

referring to existing international human rights instruments, in particular to the Universal Declaration on Human Rights of 1948, the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights of 1966, and the International Covenant on Civil and Political Rights of 1966,

considering the importance of the intangible cultural heritage as

a mainspring of cultural diversity and a guarantee of sustainable development, as underscored in the UNESCO Recommendation on the Safeguarding of Traditional Culture and Folklore of 1989, in the UNESCO Universal Declaration on Cultural Diversity of 2001, and in the Istanbul Declaration of 2002 adopted by the Third Round Table of Ministers of Culture,

considering the deep-seated interdependence between the intangible cultural heritage and the tangible cultural and natural heritage,

recognizing that the processes of globalization and social transformation, alongside the conditions they create for renewed dialogue among communities, also give rise, as does the phenomenon of intolerance, to grave threats of deterioration, disappearance and destruction of the intangible cultural heritage, in particular owing to a lack of resources for safeguarding such heritage,

being aware of the universal will and the common concern to safeguard the intangible cultural heritage of humanity,

recognizing that communities, in particular indigenous communities, groups and, in some cases, individuals, play an important role in the production, safeguarding, maintenance and recreation of the intangible cultural heritage, thus helping to enrich cultural diversity and human creativity,

noting the far-reaching impact of the activities of UNESCO in establishing normative instruments for the protection of the cultural heritage, in particular the Convention for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of 1972,

noting further that no binding multilateral instrument as yet ex-

Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

ists for the safeguarding of the intangible cultural heritage,
considering that existing international agreements, recommendations and resolutions concerning the cultural and natural heritage need to be effectively enriched and supplemented by means of new provisions relating to the intangible cultural heritage,
considering the need to build greater awareness, especially among the younger generations, of the importance of the intangible cultural heritage and of its safeguarding,
considering that the international community should contribute, together with the States Parties to this Convention, to the safeguarding of such heritage in a spirit of cooperation and mutual assistance,
recalling UNESCO's programmes relating to the intangible cultural heritage, in particular the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity,
considering the invaluable role of the intangible cultural heritage as a factor in bringing human beings closer together and ensuring exchange and understanding among them,
adopts this Convention on this seventeenth day of October 2003.

I. GENERAL PROVISIONS

Article 1

Purposes of the Convention

The purposes of this Convention are:

- (a) to safeguard the intangible cultural heritage;
- (b) to ensure respect for the intangible cultural heritage of the communities, groups and individuals concerned;
- (c) to raise awareness at the local, national and international levels of the importance of the intangible cultural heritage, and of ensuring mutual appreciation thereof;
- (d) to provide for international cooperation and assistance.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Convention,

1. The “intangible cultural heritage” means the practices, representations, expressions, knowledge, skills – as well as the instruments, objects, artefacts and cultural spaces associated therewith – that communities, groups and, in some cases, individuals recognize as part of their cultural heritage. This intangible cultural heritage, transmitted from generation to generation, is constantly recreated by communities and groups in response to their environment, their interaction with nature and their history, and provides them with a sense of identity and continuity, thus promoting respect for cultural diversity and human creativity. For the purposes of this Convention, consideration will be given solely to such intangible cultural heritage as is compatible with existing international human rights instruments, as well as with the requirements of mutual respect among communities, groups and individuals, and of sustainable development.

Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

2. The “intangible cultural heritage”, as defined in paragraph 1 above, is manifested inter alia in the following domains:

- (a) oral traditions and expressions, including language as a vehicle of the intangible cultural heritage;
- (b) performing arts;
- (c) social practices, rituals and festive events;
- (d) knowledge and practices concerning nature and the universe;
- (e) traditional craftsmanship.

3. “Safeguarding” means measures aimed at ensuring the viability of the intangible cultural heritage, including the identification, documentation, research, preservation, protection, promotion, enhancement, transmission, particularly through formal and nonformal education, as well as the revitalization of the various aspects of such heritage.

4. “States Parties” means States which are bound by this Convention and among which this Convention is in force.

5. This Convention applies mutatis mutandis to the territories referred to in Article 33 which become Parties to this Convention in accordance with the conditions set out in that Article. To that extent the expression “States Parties” also refers to such territories.

Article 3

Relationship to other international instruments

Nothing in this Convention may be interpreted as:

(a) altering the status or diminishing the level of protection under the 1972 Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of World Heritage properties with which an item of the intangible cultural heritage is directly associated; or

(b) affecting the rights and obligations of States Parties deriving from any international instrument relating to intellectual property rights or to the use of biological and ecological resources to which they are parties.

II. ORGANS OF THE CONVENTION

Article 4

General Assembly of the States Parties

1. A General Assembly of the States Parties is hereby established, hereinafter referred to as “the General Assembly”. The General Assembly is the sovereign body of this Convention,
2. The General Assembly shall meet in ordinary session every two years. It may meet in extraordinary session if it so decides or at the request either of the Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage or of at least one-third of the States Parties.
3. The General Assembly shall adopt its own Rules of Procedure.

Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

Article 5

Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

1. An Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage, hereinafter referred to as “the Committee”, is hereby established within UNESCO. It shall be composed of representatives of 18 States Parties, elected by the States Parties meeting in General Assembly, once this Convention enters into force in accordance with Article 34.
2. The number of States Members of the Committee shall be increased to 24 once the number of the States Parties to the Convention reaches 50.

Article 6

Election and terms of office of States Members of the Committee

1. The election of States Members of the Committee shall obey the principles of equitable geographical representation and rotation.
2. States Members of the Committee shall be elected for a term of four years by States Parties to the Convention meeting in General Assembly.
3. However, the term of office of half of the States Members of the Committee elected at the first election is limited to two years. These States shall be chosen by lot at the first election.
4. Every two years, the General Assembly shall renew half of

the States Members of the Committee.

5. It shall also elect as many States Members of the Committee as required to fill vacancies.

6. A State Member of the Committee may not be elected for two consecutive terms.

7. States Members of the Committee shall choose as their representatives persons who are qualified in the various fields of the intangible cultural heritage.

Article 7

Functions of the Committee

Without prejudice to other prerogatives granted to it by this Convention, the functions of the Committee shall be to:

- (a) promote the objectives of the Convention, and to encourage and monitor the implementation thereof;
- (b) provide guidance on best practices and make recommendations on measures for the safeguarding of the intangible cultural heritage;
- (c) prepare and submit to the General Assembly for approval a draft plan for the use of the resources of the Fund, in accordance with Article 25;
- (d) seek means of increasing its resources, and to take the necessary measures to this end, in accordance with Article 25;
- (e) prepare and submit to the General Assembly for approval operational directives for the implementation of this Convention;

Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

(f) examine, in accordance with Article 29, the reports submitted by States Parties, and to summarize them for the General Assembly;

(g) examine requests submitted by States Parties, and to decide thereon, in accordance with objective selection criteria to be established by the Committee and approved by the General Assembly for:

(i) inscription on the lists and proposals mentioned under Articles 16, 17 and 18,

(ii) the granting of international assistance in accordance with Article 22.

Article 8

Working methods of the Committee

1. The Committee shall be answerable to the General Assembly. It shall report to it on all its activities and decisions.
2. The Committee shall adopt its own Rules of Procedure by a two-thirds majority of its Members.
3. The Committee may establish, on a temporary basis, whatever ad hoc consultative bodies it deems necessary to carry out its task.
4. The Committee may invite to its meetings any public or private bodies, as well as private persons, with recognized competence in the various fields of the intangible cultural heritage, in order to consult them on specific matters.

Article 9

Accreditation of advisory organizations

1. The Committee shall propose to the General Assembly the accreditation of nongovernmental organizations with recognized competence in the field of the intangible cultural heritage to act in an advisory capacity to the Committee.
2. The Committee shall also propose to the General Assembly the criteria for and modalities of such accreditation.

Article 10

The Secretariat

1. The Committee shall be assisted by the UNESCO Secretariat.
2. The Secretariat shall prepare the documentation of the General Assembly and of the Committee, as well as the draft agenda of their meetings, and shall ensure the implementation of their decisions.

**III. SAFEGUARDING OF THE INTANGIBLE CULTURAL
HERITAGE AT THE NATIONAL LEVEL**

Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

Article 11

Role of States Parties

Each State Party shall:

- (a) take the necessary measures to ensure the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;
- (b) among the safeguarding measures referred to in Article 2, paragraph 3, identify and define the various elements of the intangible cultural heritage present in its territory, with the participation of communities, groups and relevant nongovernmental organizations.

Article 12

Inventories

1. To ensure identification with a view to safeguarding, each State Party shall draw up, in a manner geared to its own situation, one or more inventories of the intangible cultural heritage present in its territory. These inventories shall be regularly updated.
2. When each State Party periodically submits its report to the Committee, in accordance with Article 29, it shall provide relevant information on such inventories.

Article 13

Other measures for safeguarding

To ensure the safeguarding, development and promotion of the

intangible cultural heritage present in its territory, each State Party shall endeavour to:

- (a) adopt a general policy aimed at promoting the function of the intangible cultural heritage in society, and at integrating the safeguarding of such heritage into planning programmes;
- (b) designate or establish one or more competent bodies for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;
- (c) foster scientific, technical and artistic studies, as well as research methodologies, with a view to effective safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular the intangible cultural heritage in danger;
- (d) adopt appropriate legal, technical, administrative and financial measures aimed at:
 - (i) fostering the creation or strengthening of institutions for training in the management of the intangible cultural heritage and the transmission of such heritage through forums and spaces intended for the performance or expression thereof,
 - (ii) ensuring access to the intangible cultural heritage while respecting customary practices governing access to specific aspects of such heritage,
 - (iii) establishing documentation institutions for the intangible cultural heritage and facilitating access to them.

Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

Article 14

Education, awareness-raising and capacity-building

Each State Party shall endeavour, by all appropriate means, to:

(a) ensure recognition of, respect for, and enhancement of the intangible cultural heritage in society, in particular through:

(i) educational, awareness-raising and information programmes, aimed at the general public, in particular young people,

(ii) specific educational and training programmes within the communities and groups concerned,

(iii) capacity-building activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular management and scientific research, and

(iv) non-formal means of transmitting knowledge;

(b) keep the public informed of the dangers threatening such heritage, and of the activities carried out in pursuance of this Convention;

(c) promote education for the protection of natural spaces and places of memory whose existence is necessary for expressing the intangible cultural heritage.

Article 15

Participation of communities, groups and individuals

Within the framework of its safeguarding activities of the intangible cultural heritage, each State Party shall endeavour to en-

sure the widest possible participation of communities, groups and, where appropriate, individuals that create, maintain and transmit such heritage, and to involve them actively in its management.

IV. SAFEGUARDING OF THE INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE AT THE INTERNATIONAL LEVEL

Article 16

Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity

1. In order to ensure better visibility of the intangible cultural heritage and awareness of its significance, and to encourage dialogue which respects cultural diversity, the Committee, upon the proposal of the States Parties concerned, shall establish, keep up to date and publish a Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity.
2. The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this Representative List.

Article 17

List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding

1. With a view to taking appropriate safeguarding measures, the Committee shall establish, keep up to date and publish a

Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding, and shall inscribe such heritage on the List at the request of the State Party concerned.

2. The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this List.

3. In cases of extreme urgency – the objective criteria of which shall be approved by the General Assembly upon the proposal of the Committee – the Committee may inscribe an item of the heritage concerned on the List mentioned in paragraph 1, in consultation with the State Party concerned.

Article 18

Programmes, projects and activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage

1. On the basis of proposals submitted by States Parties, and in accordance with criteria to be defined by the Committee and approved by the General Assembly, the Committee shall periodically select and promote national, subregional and regional programmes, projects and activities for the safeguarding of the heritage which it considers best reflect the principles and objectives of this Convention, taking into account the special needs of developing countries.

2. To this end, it shall receive, examine and approve requests for international assistance from States Parties for the preparation of such proposals.

3. The Committee shall accompany the implementation of such

projects, programmes and activities by disseminating best practices using means to be determined by it.

V. INTERNATIONAL COOPERATION AND ASSISTANCE

Article 19

Cooperation

1. For the purposes of this Convention, international cooperation includes, *inter alia*, the exchange of information and experience, joint initiatives, and the establishment of a mechanism of assistance to States Parties in their efforts to safeguard the intangible cultural heritage.

2. Without prejudice to the provisions of their national legislation and customary law and practices, the States Parties recognize that the safeguarding of intangible cultural heritage is of general interest to humanity, and to that end undertake to cooperate at the bilateral, subregional, regional and international levels.

Article 20

Purposes of international assistance

International assistance may be granted for the following purposes:

(a) the safeguarding of the heritage inscribed on the List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding;

Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

- (b) the preparation of inventories in the sense of Articles 11 and 12;
- (c) support for programmes, projects and activities carried out at the national, subregional and regional levels aimed at the safeguarding of the intangible cultural heritage;
- (d) any other purpose the Committee may deem necessary.

Article 21

Forms of international assistance

The assistance granted by the Committee to a State Party shall be governed by the operational directives foreseen in Article 7 and by the agreement referred to in Article 24, and may take the following forms:

- (a) studies concerning various aspects of safeguarding;
- (b) the provision of experts and practitioners;
- (c) the training of all necessary staff;
- (d) the elaboration of standard-setting and other measures;
- (e) the creation and operation of infrastructures;
- (f) the supply of equipment and know-how;
- (g) other forms of financial and technical assistance, including, where appropriate, the granting of low-interest loans and donations.

Article 22

Conditions governing international assistance

1. The Committee shall establish the procedure for examining requests for international assistance, and shall specify what information shall be included in the requests, such as the measures envisaged and the interventions required, together with an assessment of their cost.
2. In emergencies, requests for assistance shall be examined by the Committee as a matter of priority.
3. In order to reach a decision, the Committee shall undertake such studies and consultations as it deems necessary.

Article 23

Requests for international assistance

1. Each State Party may submit to the Committee a request for international assistance for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory.
2. Such a request may also be jointly submitted by two or more States Parties.
3. The request shall include the information stipulated in Article 22, paragraph 1, together with the necessary documentation.

Article 24

Role of beneficiary States Parties

1. In conformity with the provisions of this Convention, the in-

Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

ternational assistance granted shall be regulated by means of an agreement between the beneficiary State Party and the Committee.

2. As a general rule, the beneficiary State Party shall, within the limits of its resources, share the cost of the safeguarding measures for which international assistance is provided.

3. The beneficiary State Party shall submit to the Committee a report on the use made of the assistance provided for the safeguarding of the intangible cultural heritage.

VI. INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE FUND

Article 25

Nature and resources of the Fund

1. A "Fund for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage", hereinafter referred to as "the Fund", is hereby established.
2. The Fund shall consist of funds-in-trust established in accordance with the Financial Regulations of UNESCO.
3. The resources of the Fund shall consist of:
 - (a) contributions made by States Parties;
 - (b) funds appropriated for this purpose by the General Conference of UNESCO;
 - (c) contributions, gifts or bequests which may be made by:
 - (i) other States,
 - (ii) organizations and programmes of the United Nations system, particularly the United Nations Development Programme, as well as other international organizations,
 - (iii) public or private bodies or individuals;
 - (d) any interest due on the resources of the Fund;
 - (e) funds raised through collections, and receipts from events organized for the benefit of the Fund;
 - (f) any other resources authorized by the Fund's regulations, to be drawn up by the Committee.

Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

4. The use of resources by the Committee shall be decided on the basis of guidelines laid down by the General Assembly.
5. The Committee may accept contributions and other forms of assistance for general and specific purposes relating to specific projects, provided that those projects have been approved by the Committee.
6. No political, economic or other conditions which are incompatible with the objectives of this Convention may be attached to contributions made to the Fund.

Article 26

Contributions of States Parties to the Fund

1. Without prejudice to any supplementary voluntary contribution, the States Parties to this Convention undertake to pay into the Fund, at least every two years, a contribution, the amount of which, in the form of a uniform percentage applicable to all States, shall be determined by the General Assembly. This decision of the General Assembly shall be taken by a majority of the States Parties present and voting which have not made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article. In no case shall the contribution of the State Party exceed 1% of its contribution to the regular budget of UNESCO.
2. However, each State referred to in Article 32 or in Article 33 of this Convention may declare, at the time of the deposit of its instruments of ratification, acceptance, approval or accession, that it shall not be bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.

3. A State Party to this Convention which has made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article shall endeavour to withdraw the said declaration by notifying the Director-General of UNESCO. However, the withdrawal of the declaration shall not take effect in regard to the contribution due by the State until the date on which the subsequent session of the General Assembly opens.

4. In order to enable the Committee to plan its operations effectively, the contributions of States Parties to this Convention which have made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article shall be paid on a regular basis, at least every two years, and should be as close as possible to the contributions they would have owed if they had been bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.

5. Any State Party to this Convention which is in arrears with the payment of its compulsory or voluntary contribution for the current year and the calendar year immediately preceding it shall not be eligible as a Member of the Committee; this provision shall not apply to the first election. The term of office of any such State which is already a Member of the Committee shall come to an end at the time of the elections provided for in Article 6 of this Convention.

Article 27

Voluntary supplementary contributions to the Fund

States Parties wishing to provide voluntary contributions in addition to those foreseen under Article 26 shall inform the Committee, as soon as possible, so as to enable it to plan its opera-

Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

tions accordingly.

Article 28

International fund-raising campaigns

The States Parties shall, insofar as is possible, lend their support to international fund-raising campaigns organized for the benefit of the Fund under the auspices of UNESCO.

VII. REPORTS

Article 29

Reports by the States Parties

The States Parties shall submit to the Committee, observing the forms and periodicity to be defined by the Committee, reports on the legislative, regulatory and other measures taken for the implementation of this Convention.

Article 30

Reports by the Committee

1. On the basis of its activities and the reports by States Parties referred to in Article 29, the Committee shall submit a report to the General Assembly at each of its sessions.
2. The report shall be brought to the attention of the General Conference of UNESCO.

VIII. TRANSITIONAL CLAUSE

Article 31

Relationship to the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity

1. The Committee shall incorporate in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity the items proclaimed “Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity” before the entry into force of this Convention.
2. The incorporation of these items in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity shall in no way prejudice the criteria for future inscriptions decided upon in accordance with Article 16, paragraph 2.
3. No further Proclamation will be made after the entry into force of this Convention.

IX. FINAL CLAUSES

Article 32

Ratification, acceptance or approval

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States Members of UNESCO in accordance with their respective constitutional procedures.
2. The instruments of ratification, acceptance or approval shall

Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 33

Accession

1. This Convention shall be open to accession by all States not Members of UNESCO that are invited by the General Conference of UNESCO to accede to it.
2. This Convention shall also be open to accession by territories which enjoy full internal self-government recognized as such by the United Nations, but have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV), and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of such matters.
3. The instrument of accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 34

Entry into force

This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, but only with respect to those States that have deposited their respective instruments of ratification, acceptance, approval, or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other State Party three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 35

Federal or non-unitary constitutional systems

The following provisions shall apply to States Parties which have a federal or non-unitary constitutional system:

(a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central government shall be the same as for those States Parties which are not federal States;

(b) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the jurisdiction of individual constituent States, countries, provinces or cantons which are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform the competent authorities of such States, countries, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article 36

Denunciation

1. Each State Party may denounce this Convention.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the Director-General of UNESCO.
3. The denunciation shall take effect twelve months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall in no way affect the financial obligations of the denouncing State Party until the

Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

date on which the withdrawal takes effect.

Article 37

Depositary functions

The Director-General of UNESCO, as the Depositary of this Convention, shall inform the States Members of the Organization, the States not Members of the Organization referred to in Article 33, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, approval or accession provided for in Articles 32 and 33, and of the denunciations provided for in Article 36.

Article 38

Amendments

1. A State Party may, by written communication addressed to the Director-General, propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all States Parties. If, within six months from the date of the circulation of the communication, not less than one half of the States Parties reply favourably to the request, the Director-General shall present such proposal to the next session of the General Assembly for discussion and possible adoption.
2. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of States Parties present and voting.
3. Once adopted, amendments to this Convention shall be submitted for ratification, acceptance, approval or accession to the States Parties.

4. Amendments shall enter into force, but solely with respect to the States Parties that have ratified, accepted, approved or acceded to them, three months after the deposit of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article by two-thirds of the States Parties. Thereafter, for each State Party that ratifies, accepts, approves or accedes to an amendment, the said amendment shall enter into force three months after the date of deposit by that State Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

5. The procedure set out in paragraphs 3 and 4 shall not apply to amendments to Article 5 concerning the number of States Members of the Committee. These amendments shall enter into force at the time they are adopted.

6. A State which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amendments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention, be considered:

(a) as a Party to this Convention as so amended; and

(b) as a Party to the unamended Convention in relation to any State Party not bound by the amendments.

Article 39

Authoritative texts

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, Eng-

Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

lish, French, Russian and Spanish, the six texts being equally authoritative.

Article 40

Registration

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of UNESCO.

EGYEZMÉNY A SZELLEMI KULTURÁLIS ÖRÖKSÉG MEGŐRZÉSÉRŐL

Az Egyesült Nemzetek Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezete (a továbbiakban: UNESCO) Általános Konferenciája a 2003. szeptember 29. – október 17. között Párizsban tartott 32. ülészakán,

hivatkozással az érvényben lévő nemzetközi emberi jogi okmányokra, különösen az 1948. évi Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, az 1966. évi Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya és az 1966. évi Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya,

figyelembe véve a szellemi kulturális örökség jelentőségét, mint a kulturális sokszínűség mozgatórugóját és a fenntartható fejlődés biztosítékát, amelyet a hagyományos kultúra és folklór megőrzéséről szóló 1989. évi UNESCO-ajánlás, az UNESCO 2001. évi, a kulturális sokszínűségről szóló egyetemes nyilatkozata és a kulturális miniszterek harmadik kerekasztala által 2002-ben elfogadott isztambuli nyilatkozat is hangsúlyozott,

figyelembe véve a szellemi kulturális örökség, valamint az anyagi kulturális és a természeti örökség mélyen gyökerező egymásrautaltságát,

felismerve, hogy a globalizáció és a társadalmi átalakulás folyamata, valamint az általuk a közösségek közti megújuló dialógus számára teremtett körülmények, akár csak az intolerancia jelensége, megnövelik a szellemi kulturális örökség súlyos hanyatlásának, eltűnésének és pusztulásának veszélyét, különösen a szellemi kulturális örökség védelmére fordítandó

Egyezmény a Szellemi Kulturális Örökség Megőrzéséről

források hiányában,

tudatában az emberiség szellemi kulturális örökségének védelmére vonatkozó egyetemes akaratnak és közös aggodalomnak,

felismerve, hogy a közösségek, különösen az ősi közösségek, csoportok és bizonyos esetekben az egyének fontos szerepet játszanak a szellemi kulturális örökség létrehozásában, védelmében, gondozásában és újrateremtésében, így gazdagítva a kulturális sokszínűséget és az emberi kreativitást, tudomásul véve az UNESCO tevékenységének messzemenő hatását a kulturális örökség védelme terén irányadó okmányok megalkotásában, különös tekintettel az 1972. évi, a világ kulturális és természeti örökségének védelméről szóló egyezményre,

tudomásul véve továbbá, hogy mindeddig nem létezik a szellemi kulturális örökség védelmét célzó többoldalú, kötelező erővel bíró okmány,

figyelembe véve, hogy szükség van a kulturális és természeti örökség védelmére vonatkozó meglévő nemzetközi megállapodások, ajánlások és határozatok szellemi kulturális örökségre vonatkozó új rendelkezésekkel történő hatékony gazdagítására és kiegészítésére,

figyelembe véve, hogy szükség van a szellemi kulturális örökség és annak védelme fontosságára vonatkozóan a tudatosság erősítésére, különösen a fiatalabb nemzedékek körében,

figyelembe véve, hogy az együttműködés és a kölcsönös segítségnyújtás szellemében a nemzetközi közösségnek a jelen

Egyezmény Részes Államaival együtt hozzá kell járulnia ezen örökség védelméhez,

emlékeztetve az UNESCO szellemi kulturális örökséggel kapcsolatos programjaira, különösen az emberiség szájhagyomány útján fennmaradó és szellemi örökségének mesterműveiről szóló nyilatkozatra,

figyelembe véve a szellemi kulturális örökségnek az emberek közötti szorosabb együttműködés és megértés előmozdításában játszott felbecsülhetetlen szerepét,

2003. október tizenhetedikén elfogadja ezt az Egyezményt.

I. ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Az Egyezmény célja

Jelen Egyezmény célja a következő:

- a)* a szellemi kulturális örökség védelme;
- b)* az érintett közösségek, csoportok és egyének szellemi kulturális öröksége tisztelésének biztosítása;
- c)* a szellemi kulturális örökség és annak kölcsönös elismerése jelentőségének helyi, nemzeti és nemzetközi szinten való tudatosítása;
- d)* a nemzetközi együttműködés és segítségnyújtás fejlesztése.

Egyezmény a Szellemi Kulturális Örökség Megőrzéséről

2. cikk

Meghatározások

Jelen Egyezmény alkalmazásában:

1. „szellemi kulturális örökség”: olyan szokás, ábrázolás, kifejezési forma, tudás, készség – valamint az ezekkel összefüggő eszköz, tárgy, műalkotás és kulturális színhely –, amelyet közösségek, csoportok, esetenként egyének kulturális örökségük részeként elismernek. Ez a nemzedékről nemzedékre hagyományozódó szellemi kulturális örökség – amelyet a közösségek, csoportok a környezetükre, a természettel való kapcsolatukra és a történelmükre adott válaszként állandóan újratemetnek – az identitás és a folytonosság érzését nyújtja számukra, így módon segítve elő a kulturális sokszínűség és emberi kreativitás tiszteletét. Jelen Egyezmény alkalmazásában csak az érvényben lévő nemzetközi emberi jogi okmányokkal, valamint a közösségek, csoportok és egyének közötti kölcsönös tisztelet és a fenntartható fejlődés követelményével összhangban álló szellemi kulturális örökséget kell figyelembe venni;

2. Az 1. pontban meghatározott szellemi kulturális örökség többek között az alábbi területeken nyilvánul meg:

- a) szóbeli hagyományok és kifejezési formák, beleértve a nyelvet is, mint a szellemi kulturális örökség hordozóját,
- b) előadóművészetek,
- c) társadalmi szokások, rítusok és ünnepi események,
- d) a természetre és a világegyetemre vonatkozó ismeretek és gyakorlatok,

e) hagyományos kézművesség;

3. „védelem”: a szellemi kulturális örökség fennmaradását célzó intézkedések, beleértve az ilyen örökség azonosítását, dokumentálását, kutatását, megőrzését, védelmét, támogatását, megerősítését, terjesztését – különösen az iskolarendszeren belüli és kívüli oktatás segítségével – csakúgy, mint az ilyen örökség különféle aspektusainak felélesztését;

4. „Részes Államok”: a jelen Egyezmény által kötelezett államok, amelyek között a jelen Egyezmény hatályos;

5. Jelen Egyezmény megfelelően alkalmazandó a 33. cikkben meghatározott területekre, amelyek az említett cikkben megfogalmazott feltételek értelmében jelen Egyezmény Részes Államaivá válnak. Ebben az értelemben a Részes Államok kifejezés az ilyen területekre is vonatkozik.

3. cikk

Egyéb nemzetközi okmányokkal való kapcsolat

Jelen Egyezmény

a) a világ kulturális és természeti örökségének védelméről szóló 1972. évi – a szellemi kulturális örökséggel közvetlenül is összefüggésben álló – UNESCO-egyezmény keretében világörökségé nyilvánított javak státusát nem módosítja, e javak védelmének mértékét nem csökkenti, valamint

b) nem érinti a Részes Államoknak a szellemi tulajdonnal kapcsolatos jogokra vonatkozó vagy a biológiai és ökológiai források használatát szabályozó, általuk aláírt nemzetközi okmányokból fakadó jogait és kötelezettségeit.

II. AZ EGYEZMÉNY SZERVEI

4. cikk

A Részes Államok Közgyűlése

- (1) Létrejön a Részes Államok Közgyűlése (a továbbiakban: Közgyűlés). Jelen Egyezmény legfőbb szerve a Közgyűlés.
- (2) A Közgyűlés két évente tartja rendes ülését. Sajat döntése alapján vagy a szellemi kulturális örökség védelmével foglalkozó kormányközi bizottság vagy a Részes Államok legalább kétharmada kérésére rendkívüli ülést is tarthat.
- (3) A Közgyűlés elfogadja eljárási szabályzatát.

5. cikk

A szellemi kulturális örökség megőrzésével foglalkozó kormányközi bizottság

- (1) Az UNESCO keretén belül létrejön egy, a szellemi kulturális örökség védelmével foglalkozó kormányközi bizottság (a továbbiakban: Bizottság). A Bizottság 18 Részes Állam képviselőiből áll, akiket a Részes Államok Közgyűlésén választanak meg, a 34. cikkel összhangban a jelen Egyezmény hatálybalépését követően.
- (2) A Bizottság tagállamainak száma 24-re emelkedik, amint az Egyezmény Részes Államainak száma eléri az 50-et.

6. cikk

A Bizottság tagjainak megválasztása és megbízatása

- (1) A Bizottság tagállamainak megválasztásánál a kiegyensúlyozott földrajzi képviselet és a rotáció elve érvényesül.
- (2) Az Egyezmény Részes Államai Közgyűlésen választják meg a Bizottság tagállamait négy évre.
- (3) Az első választáson megválasztott bizottsági tagállamok felének a megbízatása azonban két évre korlátozódik. Ezen tagállamok kiválasztása sorsolással történik meg az első választáson.
- (4) A Közgyűlés kétévente újra választja a Bizottság tagállamainak a felét.
- (5) Ezenkívül megfelelő számú tagállamot választ a megüresedett bizottsági helyek betöltésére is.
- (6) Egy bizottsági tagállam nem választható meg két egymást követő időszakra.
- (7) A Bizottság tagállamai a szellemi kulturális örökség különböző területein szaktekintéllyel rendelkező személyeket jelölnek saját képviseletükre.

7. cikk

A Bizottság feladatai

Minden egyéb, a jelen Egyezménnyel a Bizottságra ruházott feladat sérelme nélkül, a Bizottság feladatai az alábbiak:

- a) az Egyezmény céljainak elősegítése, végrehajtásának támog-

Egyezmény a Szellemi Kulturális Örökség Megőrzéséről

atása és felügyelete;

b) útmutatás a legjobban bevált gyakorlatra vonatkozóan, és ajánlások adása a szellemi kulturális örökség védelmét célzó intézkedéseket illetően;

c) a 25. cikkkel összhangban az Alap forrásainak felhasználásáról szóló tervezet kidolgozása és jóváhagyásra a Közgyűlés elé terjesztése;

d) forrásai növelése érdekében további eszközök felkutatása, az ehhez szükséges intézkedések megtétele, a 25. cikkkel összhangban;

e) a jelen Egyezmény végrehajtására vonatkozó működési irányelvek kidolgozása és jóváhagyásra a Közgyűlés elé terjesztése;

f) a 29. cikkkel összhangban a Részes Államok által benyújtott jelentések vizsgálata és összefoglaló készítése a Közgyűlés számára;

g) a Részes Államok által benyújtott kérelmek vizsgálata és az azokról való döntés az általa meghatározott és a Közgyűlés által jóváhagyott objektív kiválasztási szempontok alapján, az alábbiak tekintetében:

(i) felvétel a 16., 17. és 18. cikkben említett listákra és javaslatokra,

(ii) a 22. cikkkel összhangban nemzetközi segítségnyújtás megadása.

8. cikk

A Bizottság munkamódszere

- (1) A Bizottság a Közgyűlésnek számol be. Minden tevékenységéről és határozatáról köteles annak jelentést tenni.
- (2) A Bizottság eljárási szabályzatát tagjainak kétharmados többségével fogadja el.
- (3) A Bizottság meghatározott időre ad hoc tanácsadói testületeket hozhat létre, amennyiben azt feladatának ellátásához szükségesnek tartja.
- (4) A Bizottság, különleges kérdések megvitatása céljából üléseire meghívhat a szellemi kulturális örökség különböző területein elismert tevékenységet folytató közjogi és magánjogi szervezeteket, illetve elismert szakértelemmel rendelkező természetes személyeket.

9. cikk

Tanácsadó szervezetek akkreditálása

- (1) A Bizottság javaslatot tesz a Közgyűlésnek a szellemi kulturális örökség területén elismert szakértelemmel rendelkező nem kormányzati szervezetek akkreditálására. Ezek a szervezetek tanácsadói joggal vesznek részt a Bizottság munkájában.
- (2) A Bizottság ezenkívül az akkreditálás kritériumaira és módzataira vonatkozóan is javaslatokat tesz a Közgyűlés számára.

Egyezmény a Szellemi Kulturális Örökség Megőrzéséről

10. cikk

A Titkárság

- (1) A Bizottság munkáját az UNESCO Titkársága segíti.
- (2) A Titkárság előkészíti a Közgyűlés és a Bizottság dokumentumait, valamint az ülések napirendjének tervezetét, továbbá gondoskodik a két testület döntéseinek végrehajtásáról.

III. A SZELLEMI KULTURÁLIS ÖRÖKSÉG MEGŐRZÉSE NEMZETI SZINTEN

11. cikk

A Részes Államok szerepe

Az Egyezményben részes valamennyi állam

- a)* megteszi a szükséges intézkedéseket a területén található szellemi kulturális örökség védelmének biztosítására;
- b)* a 2. cikk 3. pontjában felsorolt védőintézkedések részeként a területén található szellemi kulturális örökség különböző elemeit a megfelelő közösségek, csoportok és nem kormányzati szervezetek részvételével azonosítja és meghatározza.

12. cikk

Nyilvántartás

- (1) A védelem előfeltételeként, az azonosítás biztosítása céljából a területén található szellemi kulturális örökségről minden

Részes Állam a helyzetének megfelelő formában egy vagy több nyilvántartást készít. Ezeket a nyilvántartásokat rendszeresen naprakésszé kell tenni.

(2) Amikor a Bizottság elé terjeszti a 29. cikk szerinti időszakos jelentését, a Részes Állam ezekről a nyilvántartásokról is megfelelő információt nyújt.

13. cikk

Egyéb védőintézkedések

A területén található szellemi kulturális örökség védelme, fejlesztése és megőrzése érdekében minden Részes Állam erőfeszítéseket tesz, hogy:

a) olyan általános politikát alakítson ki, amely felértékeli a szellemi kulturális örökség társadalmi szerepét és ezen örökség védelmét bevonja a tervezési programokba;

b) kijelöljön vagy létrehozzon egy vagy több, a saját területén található szellemi kulturális örökség védelméért felelős szakértői testületet;

c) támogassa a tudományos, technikai és művészeti vizsgálatok elvégzését, valamint a kutatási módszerek kifejlesztését a szellemi kulturális örökség – különösen a veszélyeztetett szellemi kulturális örökség – hatékony védelme érdekében;

d) megtegye a szükséges jogi, technikai, adminisztratív és pénzügyi intézkedéseket annak érdekében, hogy:

(i) elősegítse képzési intézmények létrehozását vagy kiépítését a szellemi kulturális örökség kezelése, valamint az ilyen örökség

Egyezmény a Szellemi Kulturális Örökség Megőrzéséről

átadása terén olyan fórumokon és helyeken keresztül, amelyek célja ennek az örökségnek a bemutatása vagy kifejezése,

(ii) biztosítsa a szellemi kulturális örökséghez való hozzáférést, tiszteletben tartva az ilyen örökség sajátos aspektusaihoz való hozzáférés szokásos gyakorlatát,

(iii) dokumentációs intézményeket hozzon létre a szellemi kulturális örökség számára, és megkönnyítse az ezekhez való hozzáférést.

14. cikk

Oktatás, a tudatosság erősítése és a szakmai képességek fejlesztése

Minden Részes Állam arra törekszik az összes rendelkezésre álló eszköz igénybevételével, hogy

a) biztosítsa a szellemi kulturális örökség társadalmi elismerését, tiszteletét és erősítését, különösen az alább felsorolt módokon:

(i) a nyilvánosságot – különösen a fiatalokat – megcélzó oktatási, a tudatosságot erősítő és tájékoztató programok,

(ii) az érdekelt közösségeken és csoportokon belüli speciális oktatási és képzési programok,

(iii) a szellemi kulturális örökség védelme terén kifejtett kapacitásépítő tevékenység, különösen az irányítás és a tudományos kutatás területein, és

(iv) a tudásátadás iskolarendszeren kívüli formái;

b) folyamatosan értesítse a nyilvánosságot, az ezt az örökséget

fenyegető veszélyekről, valamint azokról a tevékenységekről, amelyeket jelen Egyezmény alkalmazásában végrehajtanak;

c) támogassa az azoknak a természetben található helyeknek és emlékhelyeknek a védelmével kapcsolatos oktatást, amelyek léte a szellemi kulturális örökség kifejezése szempontjából szükséges.

15. cikk

A közösségek, csoportok és egyének részvétele

A szellemi kulturális örökség védelmében kifejtett tevékenysége keretében minden Részes Állam arra törekszik, hogy a lehető legszélesebb körben biztosítsa az ilyen örökséget létrehozó, megőrző és továbbadó közösségek, csoportok és – bizonyos esetekben – egyének részvételét és aktív közreműködését a kulturális örökség kezelésében.

IV. A SZELLEMI KULTURÁLIS ÖRÖKSÉG MEGŐRZÉSE NEMZETKÖZI SZINTEN

16. cikk

Az emberiség szellemi kulturális örökségének reprezentatív listája

(1) A szellemi kulturális örökség megismerhetőségének javítása és jelentőségének tudatosítása, továbbá a kulturális sokszínűséget tiszteletben tartó párbeszéd ösztönzése érdekében az érintett Részes Államok javaslata alapján a Bizottság létrehozza, fo-

Egyezmény a Szellemi Kulturális Örökség Megőrzéséről

lyamatosan naprakésszé teszi és nyilvánosságra hozza az emberiség szellemi kulturális örökségének reprezentatív listáját.

(2) A Bizottság kidolgozza és jóváhagyásra a Közgyűlés elé terjeszti e reprezentatív lista létrehozásának, naprakésszé tételének és nyilvánosságra hozatalának kritériumait.

17. cikk

A sürgős védelmet igénylő szellemi kulturális örökség listája

(1) A megfelelő védőintézkedések megtétele céljából a Bizottság összeállítja, folyamatosan naprakésszé teszi és nyilvánosságra hozza a sürgős védelmet igénylő szellemi kulturális örökség listáját, és az ilyen örökséget az érintett Részes Állam kérésére felveszi a listára.

(2) A Bizottság kidolgozza és jóváhagyásra a Közgyűlés elé terjeszti e lista létrehozásának, naprakésszé tételének és nyilvánosságra hozatalának kritériumait.

(3) Különösen sürgős esetben – amelynek objektív kritériumait a Bizottság javaslata alapján a Közgyűlés hagyja jóvá – az érdekelt Részes Állammal konzultálva a Bizottság is felvehet ilyen örökséget az (1) bekezdésben említett listára.

18. cikk

A szellemi kulturális örökség megőrzését célzó programok, projektek és tevékenységek

(1) A Bizottság a Részes Államok által benyújtott javaslatok alapján, a Bizottság által meghatározandó és a Közgyűlés által

jóváhagyandó kritériumokkal összhangban szabályos időközönként a szellemi kulturális örökség védelme érdekében jelen Egyezmény elveit és céljait szerinte legjobban tükröző, a fejlődő országok különleges szükségleteit figyelembe vevő nemzeti, szubregionális és regionális programokat, terveket és tevékenységeket választ ki.

(2) A fentiek érdekében a Bizottság megvizsgálja és jóváhagyja a Részes Államoktól beérkező, nemzetközi segítséget igénylő kérelmeket, hogy elkészíthesse az ilyen javaslatokat.

(3) A Bizottság – az általa meghatározott módon – a legjobban bevált gyakorlatok terjesztésével segíti e projektek, programok és tevékenységek végrehajtását.

V. NEMZETKÖZI EGYÜTTMŰKÖDÉS ÉS SEGÍTSÉGNYÚJTÁS

19. cikk

Együttműködés

(1) Jelen Egyezmény alkalmazásában nemzetközi együttműködés többek között az információ- és tapasztalatcsere, a közös kezdeményezés és a Részes Államoknak a szellemi kulturális örökség védelme terén tett erőfeszítéseikhez nyújtandó segítség mechanizmusának kialakítása.

(2) A nemzeti jog, a szokásjog és szokásos eljárások sérelme nélkül a Részes Államok megerősítik, hogy a szellemi kulturális örökség védelme az emberiség általános érdeke, és ezért vál-

Egyezmény a Szellemi Kulturális Örökség Megőrzéséről

laják, hogy kétoldalú, szubregionális, regionális és nemzetközi szintű együttműködést folytatnak.

20. cikk

A nemzetközi segítségnyújtás célja

Nemzetközi segítség az alábbi célok elérésére nyújtható:

- a)* a sürgős védelmet igénylő szellemi kulturális örökség listájára felkerült örökség védelme;
- b)* a 11. és 12. cikk szerinti nyilvántartások elkészítése;
- c)* a szellemi kulturális örökség védelmét célzó nemzeti, szubregionális és regionális programok, projektek és tevékenységek támogatása;
- d)* bármely egyéb, a Bizottság által szükségesnek ítélt cél.

21. cikk

A nemzetközi segítségnyújtás formái

A Bizottság által a Részes Államoknak nyújtott segítségnyújtásnak meg kell felelnie a 7. cikkben meghatározott működési irányelveknek és a 24. cikkben említett megál-

lapodásnak, és a következő formái lehetnek:

- a) a védelem különböző aspektusaira vonatkozó tanulmányok;
- b) szakértők és gyakorlati szakemberek rendelkezésre bocsátása;
- c) a szükséges szakemberek képzése;
- d) normatív és egyéb intézkedések kidolgozása;
- e) infrastruktúra létrehozása és működtetése;
- f) felszerelés és szaktudás biztosítása;
- g) a pénzügyi és technikai segítségnyújtás egyéb formái, adott esetben ideértve az alacsony kamatozású kölcsönt és az adományokat is.

22. cikk

A nemzetközi segítségnyújtás feltételei

- (1) A Bizottság kialakítja a nemzetközi segítségnyújtás iránti kérelmek elbírálásának eljárását és meghatározza a kérelemben foglalandó információk körét, mint például a tervezett intézkedések, a szükséges munkák és azok költségeinek becsült értéke.
- (2) Sürgős esetben a segítségnyújtás iránti kérelmet a Bizottság elsőbbségi jelleggel vizsgálja meg.
- (3) A határozathozatal érdekében a Bizottság lefolytatja az általa szükségesnek ítélt vizsgálatokat és konzultációkat.

Egyezmény a Szellemi Kulturális Örökség Megőrzéséről

23. cikk

Nemzetközi segítségnyújtás iránti kérelem

- (1) Bármely Részes Állam kérhet a Bizottságtól nemzetközi segítségnyújtást a területén található szellemi kulturális örökség védelme érdekében.
- (2) Két vagy több Részes Állam közösen is benyújthatja kérelmét.
- (3) A kérelemnek tartalmaznia kell a 22. cikk (1) bekezdésében meghatározott információkat, valamint a szükséges dokumentációt.

24. cikk

A kedvezményezett Részes Állam szerepe

- (1) Jelen Egyezmény előírásainak megfelelően a nemzetközi segítségnyújtást a kedvezményezett Részes Állam és a Bizottság között megkötött megállapodás szabályozza.
- (2) Főszabály szerint a kedvezményezett Részes Állam a lehetőségeinek megfelelően részt vesz azon védőintézkedések költségeinek viselésében, amelyekhez nemzetközi segítséget nyújtottak.
- (3) A kedvezményezett Részes Államnak jelentést készít a Bizottság számára a szellemi kulturális örökség védelmére nyújtott támogatás felhasználásáról.

VI. A SZELLEMI KULTURÁLIS ÖRÖKSÉGVÉDELMI ALAP

25. cikk

Az Alap jellege és forrásai

(1) A Szellemi Kulturális Örökségvédelmi Alap (a továbbiakban: Alap) ezennel létrejön.

(2) Az Alap az UNESCO pénzügyi rendelkezéseinek megfelelően kezelésébe adott vagyonból áll.

(3) Az Alap forrásai a következők:

a) a Részes Államok hozzájárulásai;

b) az UNESCO Általános Konferenciája által e célra előirányzott források;

c) hozzájárulások, adományok vagy hagyatékok, amelyek származhatnak:

(i) más államoktól,

(ii) az Egyesült Nemzetek más programjaiból és szervezeteitől, különösen az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programjából és más nemzetközi szervezetektől,

(iii) közjogi és magánjogi szervezetektől, valamint magán-személyektől;

d) az Alap forrásai után járó kamatok;

e) az Alap javára rendezett gyűjtések és rendezvények bevételei;

f) minden egyéb olyan forrás, amelyet a Bizottság által az Alapra vonatkozóan kidolgozott előírások lehetővé tesznek.

Egyezmény a Szellemi Kulturális Örökség Megőrzéséről

(4) A források Bizottság által történő felhasználásáról a Közgyűlés iránymutatásai alapján kell dönteni.

(5) A Bizottság olyan hozzájárulásokat és egyéb támogatási formákat is elfogadhat, amelyeket meghatározott projektekkel összefüggő általános és meghatározott célokra kell fordítani, feltéve, hogy ezeket a projekteket a Bizottság jóváhagyta.

(6) Az Alapba befizetett hozzájárulás nem köthető a jelen Egyezmény céljaival össze nem egyeztethető politikai, gazdasági vagy egyéb feltételhez.

26. cikk

A Részes Államok hozzájárulása az Alaphoz

(1) Bármely önkéntes kiegészítő hozzájárulás sérelme nélkül jelen Egyezmény Részes Államai kötelezik magukat, hogy legalább két évente hozzájárulást fizetnek be az Alapba, amelynek összegét egy egységes, valamennyi államra vonatkozó százalékos kulcs segítségével a Közgyűlés határozza meg. E közgyűlési döntést a jelenlevő és szavazó azon tagok többségével hozzák, akik e cikk (2) bekezdése szerinti nyilatkozatot nem tettek.

A Részes Államok hozzájárulása semmilyen körülmények között nem haladhatja meg annak az összegnek az 1%-át, amelyet az UNESCO rendes költségvetésébe hozzájárulásként befizetnek.

(2) Bármely, a jelen Egyezmény 32. vagy 33. cikkében említett állam a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratának letétbe helyezése alkalmával kijelentheti, hogy e cikk (1)

bekezdésének rendelkezései nem kötelezik.

(3) Az e cikk (2) bekezdése szerinti nyilatkozatot tett Részes Államnak törekednie kell arra, hogy visszavonja az említett nyilatkozatot az UNESCO főigazgatójához intézett értesítéssel. A nyilatkozat visszavonása azonban az állam által befizetendő hozzájárulás tekintetében csak a következő Közgyűlés időpontjától érvényesül.

(4) Annak érdekében, hogy a Bizottság hatékonyan tudja tervezni saját működését, az e cikk (2) bekezdése szerinti nyilatkozatot tett Részes Államok rendszeresen, de legalább kétévenként fizetnek hozzájárulást, amelynek összege a lehető legjobban megközelíti azt az összeget, amelyet akkor kellene fizetniük, ha e cikk (1) bekezdésének előírásai vonatkoznának rájuk.

(5) Az a Részes Állam, amely kötelező vagy önkéntes hozzájárulása tekintetében a folyó vagy az azt közvetlenül megelőző naptári évre vonatkozóan hátralékban van, nem választható a Bizottság tagjává; ez a rendelkezés nem vonatkozik az első választásra. Ha az ilyen állam már tagja a Bizottságnak, megbízatása megszűnik a jelen Egyezmény 6. cikkében említett választás időpontjában.

27. cikk

Önkéntes kiegészítő hozzájárulás az Alaphoz

Azok a Részes Államok, amelyek a 26. cikk szerinti hozzájáruláson túl további önkéntes hozzájárulást kívánnak nyújtani, a lehető legkorábban értesítik erről a Bizottságot annak érdekében, hogy az megfelelően tudja tervezni működését.

Egyezmény a Szellemi Kulturális Örökség Megőrzéséről

28. cikk

Nemzetközi gyűjtőakciók

A Részes Államok lehetőségeiknek megfelelően támogatják az UNESCO védnöksége alatt az Alap javára szervezett nemzetközi gyűjtőakciókat.

VII. JELENTÉSEK

29. cikk

A Részes Államok jelentései

A Részes Államok a Bizottság által meghatározott formában és időközönként jelentést terjesztenek a Bizottság elé a jelen Egyezmény végrehajtása érdekében hozott törvényi és jogszabályi rendelkezéseikről és egyéb intézkedéseikről.

30. cikk

A Bizottság jelentései

(1) A Bizottság a saját tevékenysége és a Részes Államok által a 29. cikkben hivatkozottak szerint készített jelentések alapján jelentést terjeszt a Közgyűlés elé annak minden egyes rendes ülészsaka alkalmával.

(2) A jelentésről tájékoztatni kell az UNESCO Általános Konferenciáját.

VIII. ÁTMENETI INTÉZKEDÉSEK

31. cikk

Kapcsolat az emberiség szájhagyomány útján terjedő és szellemi örökségének mesterműveiről szóló nyilatkozattal

- (1) A Bizottság jelen Egyezmény hatálybalépése előtt felveszi az emberiség szájhagyomány útján terjedő és szellemi örökségének mesterművévé nyilvánított elemeket az emberiség szellemi kulturális örökségének reprezentatív listájára.
- (2) Ezen elemeknek az emberiség szellemi kulturális örökségének reprezentatív listájára való felvétele nem érinti a 16. cikk (2) bekezdésében meghatározott, a listára való jövőbeni felvételre vonatkozó kritériumokat.
- (3) Jelen Egyezmény hatálybalépését követően további nyilatkozat nem kerül kibocsátásra.

IX. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

32. cikk

Megerősítés, elfogadás vagy jóváhagyás

- (1) Jelen Egyezményt az UNESCO Részes Államai alkotmányos eljárásaikkal összhangban megerősítik, elfogadják vagy jóváhagyják.
- (2) A megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratokat az UN-

Egyezmény a Szellemi Kulturális Örökség Megőrzéséről

ESCO főigazgatójánál kell letétbe helyezni.

33. cikk

Csatlakozás

(1) Jelen Egyezmény csatlakozásra nyitva áll minden olyan állam számára, amely ugyan nem tagja az Egyesült Nemzetek Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezetének, de amelyet a Szervezet Általános Konferenciája csatlakozásra felhív.

(2) Jelen Egyezmény csatlakozásra nyitva áll az olyan területek számára is, amelyek az Egyesült Nemzetek Szervezete által elismert teljes belső önkormányzattal rendelkeznek, azonban a Közgyűlés 1514. (XV) számú határozata értelmében nem rendelkeznek teljes függetlenséggel, továbbá amelyek a jelen Egyezmény tárgyát képező ügyekben hatáskörrel rendelkeznek, beleértve az ilyen kérdésekre vonatkozó szerződések megkötésének jogkörét is.

(3) A csatlakozási okiratot az UNESCO főigazgatójánál kell letétbe helyezni.

34. cikk

Hatálybalépés

Jelen Egyezmény három hónappal a harmincadik megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat letétbe helyezése után lép hatályba, de csak azon államok tekintetében, amelyek megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratukat ezen a napon, vagy ezt megelőzően letétbe helyezték. Minden

más állam tekintetében három hónappal az után lép hatályba, hogy a megerősítő, elfogadó jóváhagyó vagy csatlakozási okiratot letétbe helyezték.

35. cikk

Szövetségi vagy nem egységállami berendezkedésű alkotmányos rendszerek

Az alábbi rendelkezések azokra a Részes Államokra vonatkoznak, amelyek szövetségi vagy nem egységállami berendezkedésű alkotmányos rendszerrel rendelkeznek:

a) jelen Egyezmény azon rendelkezései tekintetében, amelyek végrehajtása a szövetségi vagy központi törvényhozó szerv illetékességi körébe tartozik, a szövetségi vagy központi kormány kötelezettségei megegyeznek azon Részes Államok kötelezettségeivel, amelyek nem szövetségi típusúak;

b) jelen Egyezmény azon rendelkezései tekintetében, amelyek végrehajtása valamely, a szövetség alkotmányos rendje alapján törvényhozási intézkedések megtételére nem köteles szövetségi tagállam, tartomány vagy kanton illetékességi körébe tartozik, a szövetségi kormány tájékoztatja e tagállamok, tartományok vagy kantonok illetékes hatóságait az adott rendelkezésekről, és javasolja számukra azok elfogadását.

36. cikk

Az Egyezmény felmondása

(1) Bármely Részes Állam felmondhatja ezt az Egyezményt.

Egyezmény a Szellemi Kulturális Örökség Megőrzéséről

(2) A felmondás írásban, az UNESCO főigazgatójánál letétbe helyezett okirat útján történik.

(3) A felmondás a felmondást tartalmazó okirat kézhezvételétől számított tizenkettedik hónap elteltével lép hatályba. A felmondás annak hatálybalépéséig nem érinti a Részes Állam pénzügyi kötelezettségeit.

37. cikk

A letéteményes feladatai

Az UNESCO főigazgatója, mint jelen Egyezmény letéteményese tájékoztatja a Szervezet tagállamait, a 33. cikkben említett nem tagállamokat, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezetét a 32. és 33. cikk szerinti megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratok letétbe helyezéséről, valamint a 36. cikk szerinti felmondásokról.

38. cikk

Módosítások

(1) Bármely Részes Állam javaslatot tehet jelen Egyezmény módosítására a főigazgatóhoz eljuttatott írásbeli közleményben. A főigazgató valamennyi Részes Államhoz eljuttatja ezt a közleményt. Amennyiben a továbbítás időpontját követő hat hónapon belül a Részes Államok legalább fele kedvezően válaszol a felvetésre, a főigazgató a következő ülésen azt a Közgyűlés elé terjeszti megvitatásra és esetleges elfogadásra.

(2) A módosítások elfogadásához a jelenlevő és szavazó Részes Államok kétharmados többsége szükséges.

(3) Jelen Egyezmény módosításait elfogadásuk után a Részes Államok elé terjesztik megerősítésre, elfogadásra, jóváhagyásra vagy csatlakozásra.

(4) A módosítások csak az azokat megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó, illetve az azokhoz csatlakozó Részes Államok vonatkozásában lépnek hatályba, három hónappal azt követően, hogy az e cikk (3) bekezdése szerinti okiratokat a Részes Államok kétharmada letétbe helyezte. Ezen időpont után minden egyes Részes Állam tekintetében a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat letétbe helyezésének napjától számított három hónap elteltével válik hatályossá a módosítás.

(5) A (3) és (4) bekezdésben leírt eljárás nem vonatkozik a Bizottság tagjainak számáról rendelkező 5. cikk módosítására. Ezek a módosítások elfogadásuk időpontjában válnak hatályossá.

(6) Jelen Egyezményhez a módosítások e cikk (4) bekezdése szerinti hatálybalépését követően csatlakozó állam, amennyiben nem nyilatkozik eltérően,

a) az így módosított Egyezmény Részes Államának minősül; és

b) azon államok vonatkozásában, amelyek tekintetében ezek a módosítások nem hatályosak, a nem módosított Egyezmény Részes Államának minősül.

39. cikk

Hiteles szövegek

Jelen Egyezmény arab, kínai, angol, francia, orosz és spanyol

Egyezmény a Szellemi Kulturális Örökség Megőrzéséről

nyelven készült, és az e nyelveken készült szövegeinek mindegyike egyaránt hiteles.

40. cikk

Nyilvántartásba vétel

Az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikkével összhangban az Egyezményt az Egyesült Nemzetek Szervezetének Titkársága az UNESCO főigazgatójának kérelmére nyilvántartásba veszi.

4. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 2. és 3. §-a az Egyezmény 34. cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) Az Egyezmény, illetve e törvény 2. és 3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külügyminiszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a nemzeti kulturális örökség minisztere gondoskodik.